

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 19. LUTEGO ROKU 1799. we WTOREK.

z Paryża dnia 30. Stycznia.

Wczorajszemu Redaktor nie podaje nam innych wiadomości o armii Generała Championnet, iak tylko list z Rzymu pod 31. Grudnia, w którym wyliczone są wszystkie niebezpieczeństwa w iakich się ta armia znajdowała, przypominając rozmaite sfoczone bitwy i ich skutki. Osnowa tego listu jest następująca. „Był zapewne znacznie względem nas niepokojny. Dochodzące do was wiadomości tak są przesadzone, tak poodmieniane, iż przez ośm lub dziesięć dni musieliście nas rozumieć wszystkich wymordowanymi, zaczawszy od Florencyi aż do Neapolu, a może od Turynu aż do Messyny. I w samej rzeczy, projekt ten był umowiony, ułożony, i przez sześć miesięcy przygotowany. W momencie jego ulkutecznienia zdawał się być nieuchybny. Anglicy zupełnie na nim polegali, i ta to jest ufnosć, która tłumaczy dziś niepodobną do wiary, lecz w ten czas nader głęboko ukartowaną od dworu Neapolitańskiego zaczepkę. Wyśław sobie, iż z iedney strony najmniej 60. tysięcy Neapolitańczyków przyszło na opasanie w Rzymie najwięcej 6. tysięcy Francuzów; Generał Macdonald nie miał także do tego czasu więcej iak 6. tysięcy wołowników. Z drugiej strony 25. tysięcy Neapolitańczyków przechodząc przez obiedwie prowincye Abruzzo, podzieliło się na dwie kolumny, z których pierwsza z 5. do 6. tysięcy ludzi przecinała nam przeyscie do Terni, a druga z 15. do 20. tysięcy zamykając linię ku Loreto, przychodziła łączyć się z 8. tysiącami innych Neapolitańczyków, którzy wyładowali w Liworno, i przemieszali się do 30. tysięcy uzbrojonych w wieświe Toskańskim wieśniaków. Grób Francuzów wykopany był między dwoma armiami po 60 tysięcy, i wpośród zabobonu i pugał. Wiadome ci są cuda, które nas ratowały. Nic tu przydać nie można; wszędzie ieden żołnierz Francuzki odparł i odpędził po 10, 15. i 20. Neapolitańczyków. W dniu 14. Frimaire (4. Grudnia) „Generał Macdonald z swoimi 6. tysiącami ludzi złamał i rozproszył cztery kolumny, każda po 10. tysięcy ludzi, a 50. tysięcy w zupełnej bezczynności utrzymał. W ostatniej bitwie tak nieprzewidzianej, tak osobliwej, tak krótkiej i decydującej, iż lubo o północy około bramy S. Jana Laterańskiego była wydana, Rzymianie wcale iey nieśliyszeli; ieden tylko batalion z 11. pułbrygady najwięcej z 500. ludzi złożony, rozproszył 14. tysięcy Neapolitańczyków, dowiedzonych od samego Macka. Skutki tych bitew są: 22. tysiące jeńców, 3. lub 4. tysiące zabitych, 30. tysięcy rozproszonych, lub do swoich domów wroconych, 108. armat, 27. chorągwi; wszystkie kassy, konie, muły, ekwipaże. Z dokładnego na granicach uczynionego obrachunku, Neapolitańczykowie powrocili do swego kraju w liczbie tylko 30. tysięcy z których dwie części bez karabinów. Przybywszy z 120. armatami, przyprowadzili ich nazad do swego kraju 11. z których iedna 12 funtowa znajduje się jeszcze na błotach od strony Civita Castellana. Rachunek ten jest rzetelny. Spodziewamy się, iż to stanowić będzie los Włochów. Zdobyć Neapolu nie jest wątpliwe, lko tylko spodziewane poliki przybędą. Piemont już zawojuowany. Waga polityczna jest postanowiona. Malta oswobodzona. Osada Egipska opatrzona w potrzeby etc.

W dzisiejszym Monitorze umieszczona jest wiadomość następująca. „Przed wnięciem wojsk Francuzkich

do Neapolu, przyszło tam do krwawej bitwy między 10. tysiącami patryotów Neapolitańskich tajemnie organizowanych, a Lazzaronami wiernymi rządowi, i innymi nieodstępniemi dworu stronnikami, z których iednak wiele życia postradało, los takowy spotkać miał także ministra Aktana, inni zaś mówią vice-krola Pignatellogo. Spokojność nakoniec przywróconą została, i rząd tymczasowy jest postanowiony, do którego osoby częścią od Generała Championnet, częścią od administratorów różnych cykułów miała mianowane zostały.

Osoby znające dokładnie wyspę Malę i iey stanowią, zapewniają, iż jest oczywistym fałszem, ażeby miała w tym momencie kapitulować, iak o tym twierdzą pisma Angielskie, ponieważ pora czasu koniecznie przerwać musiała oblężenie. — Mówią, iż P. Cabarrus wieźdza dnia iutrzejszego z Paryża, i ma się udać do Holandyi. — Konsulat Rzymski mianował Ob. Piranesi na urząd ministra Rzeczypospolitej Rzymskiej do Paryża. — 25. Armat wielkiego kalibru postawione są w fortyfikacyach twierdzy Kheł.

Artylerzyści, którzy już w Besancon byli, dążąc do Włoch, odebrali rozkaz udania się natychmiast wozami pocztowymi do Strazburga. — Jeden uczony Francuzki zatrudnia się teraz tłumaczeniem Krytyki czystego rozsadku sławnego Kanta.

Bardzo tu żaluję zgonu sławnego naturalisty Sauffure. Sława iego (mówią tutejsze dzienniki) będzie trwać tak długo iak Alpy, które tak często odwiedzał, i tak dokładnie opisał. — Ob. Hourwitz tłumacz przy bibliotece narodowej podał wniosek, aby główne ulice Paryża miały nazwiska najznakomitszych narodów, a ulice poboczne nazwiska stolic tych krajów. Znaki na domach mają być pod imionami wielkich ludzi, tak dalece, iż tym sposobem przebiegając ulice Paryża, można by się zaraz nauczyć historyi i geografii etc. — Ob. Serbelloni ma zlecenie od Rzpłey Cisalpińskiej żądania zamiany niektórych dystryktów Piemontskich za Cisalpińskie. — Sławny patryota Piemontski Hus powraca nazad do swojej oyczyzny. Radzi on w piśmie podanym rządowi Piemontskiemu, aby brama w Turynie będąca na gościńcu do Francyi, nazwaną była bramą wdzięczności. Słychać, iż na prawym brzegu Renu nad Niddą ma się znowu zebrać armia Francuzka od 50. tysięcy ludzi. — Wzbrana Sekwana lodem zalała kilka ulic Paryskich. Deszcz ciągle pada, nad brzegami iednak rzeki niezmiernie liczba zbiera się widzów, dla oglądania szkód przez nią poczynionych.

Zapewniają iż podano Rządowi naszemu propozycye ściągające się do nowego rozciągnięcia za Ren lini demarkacyjnej. — Utrzymują za rzecz pewną, iż Dyrektoryat odebrał urzędową wiadomość o przybyciu do Alexandryi zbrojney sily, która była wysłana z Ankony. — Ob. Suchet szef wyższego sztabu armij Włoskiej przybył do Paryża. — Ob. Mechin mianowany jest kontrolerem dochodów i wydatków armij Rzymskiej, a Ob. Mangourit członkiem komisji marynarskiej w Ankonie. — Sławny Szkot Tomasz Muir nie mógł się wyleczyć z rany którą odebrał w potyczce na iednym okręcie Hiszpańskim gdy powracał z Meksyku. Dnia wczorajszego życie swoje zakończył. — W Havre na uroczystości 21. Stycznia, uwa-

żano 200. maytków w mundurach, odprawiających ćwiczenia wojsk liniowych. Zwyczaj ten wprowadził kontradmirał Lacrosse. Chciał on przyuczyć maytków do re-bienia bronią, ażeby pomnożyć sposoby obrony i ataku w bitwach na pokładach okrętów ślaczanych. — Trzęsienie ziemi którego doświadczone dnia 25. Stycznia, dało się uczuć prawie w całej rozległości zachodniej, gdzie linia dzieląca Loarę z Sekwaną, bardziej się rozciąga, iak to: w Nantes, Angers, Laval, Mons, Rouen, to jest w przeciągu około 80. mil. Zdać się; iż najpierw doświadczone tego w Nantes, z kąd donoszą co następuje. „Tego poranku przed 4tą godziną, mieliśmy tu gwałtowne trzęsienie przez trzy sekundy trwałe; widziano zapadnięte kominy, powywracane domy, urwane z łwoich wierzchołków łkaly. Poruszenie rozpoczynało się od wschodu ku zachodowi. Czas był nader spokojny, Niebo zachmurzone, mgliste, a od w pul do piątej godziny aż do 9. nadzwyczajna deszczu uliwa. Po tym wstrząśnieniu nastąpiły trzy inne. Pies który w mojej izbie sypia, nie chciał ani iść, ani pić, ani się złożyć na łwoim pościu; przez całą noc niespokojny, przechodził z miejsca na miejsce, a tego poranku przed samym trzęsieniem ziemi zaczął niezmiernie skowyczeć. Natychmiast uczułem mocne w mym łozku kołysanie. Zegarek nad kominkiem leżący wybił godzinę, nim łkazówka na łwoim miejscu stanęła, a potem zupełnie iść przestał. Trwoga była powszechna. Toż samo wstrząśnienie dało się uczuć na lewym brzegu Loary. Ludzie najpodeszlejszego wieku nie pamiętali podobnego trzęsienia, które było nierównie mocniejsze nad rzeką niż w polu. Przewoźnicy mieli się za zgubionych przez wielkie poruszenie wody bez najmniejszego wiatru. W Nantes i w Port-Saint-Pere uważano wielką ognistą kulę. Prześlazeni ludzie puciekali z swoich domów. Słyszano wielkie psów łczenie, koni zrzeczenie, ryk bydła. W Angers trzęsienie trwało przez trzy minuty, w Fleche pięć razy było ponowione. W Kantonie S. Maxent zaczęło się od huku podobnego do wywrotu dębu. W powszechności zdawało się pochodzić od morza.

Mówią wiele o zasłanych niezgodach między G. Championnet, komissarzami Bertholio i dyrektorem Dupont. To było powodem Dyrektoryatowi do zniżenia zupełnego całej komisji, i mianowania Ob. Bertholet po-łtem przy Rzpłey Cisalpińskiej. Tymczasem Dupont został ministrem łkarbowym Rzpłey Rzymskiej, za co Dyrektoryat umieścił go na liście emigrantów. Wkrótce ma łobie zaślubić bywszą księżną de Santa Croce, która była poufałą przyjaciółką kawalera Azzara poła Hiszpańskiego w czasie bytności iego w Rzymie. — Rzecz dziwna, iż nikt się bardziej teraz nie opiera zamiarowi utworzenia iedney wielkiej Włoskiej Rzeczypospolitej, iak Jakobini Francuzcy i Włoscy. — Przyszłe elekcyje wsłskich teraz zatrudniają. Obie partye pracują nad kierowaniem na nich interesów łwoich.

Minister policyi generalnej wydał do administracyow centralnych i municypalnych, długą instrukcyę względem edukacyi publicznej, w której między innemi wyraża: Prawa 17. Thermidor, 13. i 23. Fructidor, położyły pierwsze ustaw republikańskich zasady; dosyć jest wam namienić o ich ważności, ażeby się zapewnił, iż użycie całej łwoiej gorliwości i ułłoych łłara-

do przywiezienia ich do skutku. Instytucje tworzą zdania i moralność ludu. Przez nie obyczaje i wola partykularnych stosuje się do obyczajów i woli narodu, a duch publiczny łączy się z systematem prawodawstwa dla ugruntowania szczęścia towarzyskiego, przez instytucje wolność ma być głęboko zaszczepiona, a Rzeczpospolita na wieki trwająca, tak iak jest przez męstwo naszych wojowników świetną i tryumfującą. Lecz ażeby tak wielkie pożytki skutki, nie dosyć jest chcieć, lecz trzeba chcieć stale i nieodmiennie; należy ażeby gorliwość administratorów była dzielniejszą i stateczniejszą nad poprzedników, a administracye powinny nade wszystko pracować nad sposobami umniejszenia tych przeszkód. Należy łatwości oświecać; przed nią to najbardziej trzeba odkrywać tę prawdę, iż władza publiczna odbierając wpływy religii do tych rzeczy, które należą do zwierzchności cywilnej, nic innego nie czyni, iak tylko, iż do własnego powraca źródła etc.

Dnia 31. Stycznia.

Dyrektoriat Wykonawczy odebrał urzędowe wiadomości z Egiptu pod datą 26. Brumaire (16. Listopada). Od czasu zaszłego buntu w Kairze, nie było tam znacznego niewydarzono. *Buonaparte* przejechał na utrzymywaniu w tym kraju władzy *Francuzów* przez surową karność, w której mieszkańcy największe dla siebie upatrują pożytki; kontrybucye z największą regularnością są wypłacane, armia przebrana jest w nową odzież. Znajduje się tam mało chorych. Mylnie było doniesiono iakoby Generał *Berthier* wyjechał do Europy, to tylko jest rzeczą prawdziwą, iż Ludwik *Buonaparte* wyładował w Korsyce (Dziennik *Feuille du Jour*)—W *Dijon* oczekują na 1800. ięńców *Neapolitańskich*, którzy tam w krótko przybyć mają.

Nieiaki Józef Karol *de Sotoneau*, ex-lzłachcie emigrant, świeżo na brzegu zachodnim przybyły, został aresztowany w kantonie *Segré* Departamencie *Maine i Loire*. Wziął on breve wydane dla Ludwika XVIII, i był przeznaczony na zbieranie nowych stronników w tym Departamencie. W obronie swojej strzelił do Obywatela *Belville* komendanta Gendarmów i ranił dwóch żołnierzy przy nim będących. Żołnierze, którzy mieli rozkaz schwycić go żywcem, woleli wytrzymać jego wystrzały bez odpowiedzi na nie, niż dany sobie rozkaz przełamać (Propagateur)—Ofiatnie listy z *Filadelfji* donoszą, iż tam przybyła jedna fregata *Francuzka* z depeşami Dyrektoryatu do Prezydenta ziednoczonych stanów.

Dnia 1. Lutego.

Następujący artykuł znajduje się w dzisiejszym *Redaktorze*: „Generał *Mack* niemogąc się już dłużej bronić, umyślił utworzyć insurrekcyę z wieśniaków i Lazaronów. Vice-Król *Neapolitański* korzystał z tej okoliczności na otrzymanie zawieszenia broni, które Generał *Championnet* uczyniło panem *Kapui* i innych stanów ku *Neapolowi* położonych. Wkrótce Generał *Mack* stał się ofiarą poruszenia które sam wzbudził; ścigany od buntowników, widział się przymuszonym z całym swoim wyższym sztabem poddać się Generalowi *Championnet* który go do *Medyolanu* odeśłał.

Ogłoszono tu dwa listy pisane na dniu 29. i 30. Grudnia przez Konsula *Hiszpańskiego* i Kommissarza Rządowego *Hiszpańskiego* w *Algierze*. Treść ich jest następująca: „Dnia 19. Grudnia przybył do tego portu (w *Algierze*) jeden Kapidzi Basza, czyli poślaniec Wielkiego Sultana z kaftanem i papierami dla Deja, po których odebraniu tenże Dey rozkazał aresztować Konsula *Francuzkiego* i innych mieszkających tu *Francuzów*, których liczba wynosi do 20., zaprowadzić ich do marynarki, okuć w kajdany, zamknąć ich domy, i złożyć od nich klucze w swoim pałacu, kobiety zaprowadzone zostały do domu konsula *Bażyńskiego*.

skiego. Skoro tylko Don Manuel *de Lascherras* był o tym uwiadomiony, natychmiast wysłał Dragomana *Hiszpańskiego* z prośbą do ministra marynarki o pozwolenie dodania im należących do wygodę potrzeb. Dnia następującego konsulowie *Szwedzki* i *Duński* też same uczynili starania, i postanowiono, ażeby te trzy domy kolejno miały o nich staranie.—Dnia 23. Dom *Bacri* negocyantów żydowskich w *Algierze* mający wielkie wpływy, otrzymał przez swój kredyt i złoto, iż zdjął *Francuzom* więzy, a co większa, dokazał tego, iż przy wyjeździe ambasadora *Tureckiego* z *Algieru*, każdy więzień odebrał wolność powrócenia do swego domu i rozporządzenia swoim majątkiem.—Dnia 28. wypłynęło sześciu korlarzów *Algierskich* ku brzegom *Francuzkim*, dla przezwyciężania wszelkich statków *Francuzkich*, któreby spotkali, i zabierania ich ekwipażów w niewolę.—Dey *Algierski* wysłał kurierów do *Maroku*, *Tunis* i *Tripolis*, ażeby sobie podobnie z *Francuzami* postępowali, na mocy rozkazów W. Sultana, który w proklamacyi swojej wyraźnie to przepisał Dejomu. Tegoż dnia posłano rozkazy do *Cale* i *Bonne* mieścić temu Rządowi podległych, ażeby przyprowadzić do *Algieru* wziętych *Francuzów*, których tam osadziła kompania *Afrykańska* z *Marsylii*.—Odebrano z *Maroku* listy donoszące, iż Król *Marokański* wysłał od siebie kilka korpusów kawalerji z rozkazem ażeby się udały do *Kairu* dla wzmocnienia tam wojsk, które *marcarstwa Mahometańskiego* wysyłał przeciwko Generalowi *Buonaparte* na odzyskanie *Egiptu*.

W innym liście pisany przez Konsula *Hiszpańskiego* w *Oran*, wyrażono jest: Teraz gdy *Anglicy* znajdują się tak blisko od nas (z przyczyną opanowania portu *Mahon*) nie wydzie żaden okręt, któryby nie został schwytany.—Barbarzyńcy napastują już brzegi śródziemnego morza. Odbieramy wiadomość z *Marsylii* pod dniem 22. „Rozchodzi się wieść, iż Korsarze *Algierscy* wyładowali blisko uścia *Rodanu*, iż wpadli do kilku wiossek, które zrabowali. Przedsięwzięte są sposoby przyjęcia tych rozbójników, gdyby jeszcze zamysłali podobne czynić wyprawy.—Nasz Minister Ob. *Alquier* upiera się przy swoim żądaniu, ażeby Dwór *Bawarski* wypłacił 10. milionów które jest winien *Francji* od czasu zawieszenia broni. Zda się, iż Dwór ten nie chce na to zezwolić.—Generalowie *Bernadotte* i *Hatry* znajdują się w tym momencie w *Paryżu*.

o Królestwie *Neapolitańskim*.

Rzecz jest pewną, iż jeden z najpiękniejszych krajów świata, *Niższe Włochy*, nie mają właściwego narodowego nazwiska. Przypisać to bezpiecznie można utracie ducha narodowego. Żaden kraj niepodległy *Europejski* nie nazywa się po imieniu swojej stolicy. Dawniej okolica ta zwała się Królestwem *Pulii*, to jednak szczupłe pasmo kraju, które komunikacją ma z *Sycylią*, zatrzymało swoje nazwisko i posesorowie jego nazywali się *Książętami Kalabrii*. Gdyby byli dawni następcy zrozumieli swoje interesy względem *Papieżów*, *Ferdynand* dziś tak iak dawniej *Roger* pierwszy, zwałby się Królem *Włoskim*. Jeszcze po roku 1266. kiedy *Karol Anjou* wstąpił na tron, tytuł Króla *Pulii* trwał zawsze, aż dopiero *Arragonczycy*, a po nich *Kastylicy* wprowadzili tytuł Króla *Neapolu*. Przyczyną ich byli w *Hiszpanii* słysząc od *Arabów* o Królach *Murcyi*, *Korduby* etc. tak iak np. Dey *Algierski* i *Szeikowie Akry* i *Medyny* od swoich miały wzięli nazwiska. Imię więc Królestwa *Neapolitańskiego* żda się iż od *Arabów* początek swój wzięło. Przez długi czas Królowie *Arragonscy* w pospolitym mówieniu zwali się Królami *Neapolu*, lecz w stylu kancelaryi zatrzymywali dawny swój tytuł aż do podziału tego państwa w roku 1501. W ten czas dopiero w inwestyturze *Papieskiej* dla *Ludwika XII.* na część dla niego wypadłą Prowincyów *di Lavour* i *Abruzzo* wydanej, wyraz Królestwa *Neapolitańskiego* był najpierw użyty, który potem Regenci z domu *Austriackiego* zamienili na tytuł Królestwa *Sycylijskiego*. Nakoniec dynastia *Burbońska* od roku 1738. przyjęła tytuł Króla *Obojga Sycylii*.—Tytuł ten jednak jeszcze jest bardziej nieprzyzwoity. *Sycylia* jest wyspą i oddzielnym państwem, iakże więc może się podwoić, i w sposo-

bie bezprzykładnym używać swojego nazwiska innemu państwu na stałym lądzie. Wielkość dawnego Królestwa *Pulii* z wyściem *Sycylii* zajmuje 23,000. mil kwadratowych *Neapolitańskich*, z których 60. na jeden stopień się liczy. Wspomniony więc okrąg kraju zawiera w sobie 1437. mil kwadratowych geograficznych (15. na stopień) i ludności 4,950,000. mieszkańców, to jest 216. ludzi na jedną milę *Włoską*, a 3456. na jedną milę kwadratową geometryczną. Mila kwadratowa *Włoska* zawiera w sobie 1111. morgów, co by dało na 6. osob 31. morgów. Przed rewolucyą *Nekker* liczył we *Francji* na 26,951. milach kwadratowych 24,676,000. dusz, 25. zaś mil *Francuzkich* rachuje się na jeden stopień, i 25. mil kwadratowych, równie są 9. geograficznymi i 114. *Neapolitańskimi*. We *Francji* przeto na jednej kwadratowej mili *Neapolitańskiej* nie mieszkało iak tylko 159. ludzi, i *Neapol* w proporcji, jest w czwartej części ludniejszą od *Francji*. Prowincja *Terra di Lavoro* jest najliczniejszą, gdyż w niej na 1750. milach kwadratowych *Neapolitańskich* z wyściem wysp, miała *Neapolu* i ich przedmieściów, liczy się 816,644. mieszkańców. Okolice *Neapolu*, *Nola*, *Aversa*, i *Caserta* są najuprawnieniejsze, okolice zaś połnocne za *Kapui* bardzo są zaniedbane. Z tego wszystkiego okazuje się, iż w wspomnianych okolicach 750. do 800. ludzi na jednej mili kwadratowej mieszkają, i że gdyby całe królestwo *Neapolu* zarówno iak tamte okolice uprawne było, mogłoby mieścić w sobie 18. milionów 400,000. mieszkańców.

z *Bruzelli* dnia 28. Stycznia.

Generał *Beguinot* w rozmaitych potyczkach przy *Hasselt Tongres* etc. pogromił insurgentów. Więcocy niż 200. ludzi zostało rozbieganych lub wziętych w niewolę. Generał *Jardon* przyłączył się także do Generała *Beguinot*. Część insurgentów przeprawiła się przez *Możę* i weszła do *Geldryi*, gdzie odebrała poliki. Insurgentów zatrzymują wszystkich podróżnych i przeglądają ich paszporta. Aresztowano tu jeszcze wiele osób i powieziono do *Paryża*. Wielki dzwon miasta *Hall*, który mieszkańcy za czasów *Dumuriera* odkupili za 4. tyśiące złotych, zabrano im został i w sztuki potłuczony. Z resztą wszystkie dzwony *Belgickie* przewieziono są do *Lugdunu*, gdzie zostaną na monetę miedzianą stopione.

Uzbrajania znowu są przedsięwzięte na wszelki przypadek nowej wojny w Niemczech. Procz ściągania rozmaitych korpusów, pod *Neuwied*, ma być doprowadzony wielki park artylleryi. Oczekujemy także na znaczny transport artylleryi z *Dunaju*, który do *Dusseldorfu* jest przeznaczony.

z *Hagi* dnia 2. Lutego.

Pierwsza izba ciała prawodawczego wydała w tym tygodniu następujące dekrety: „Dalsze przez trzy miesiące wypłacenie nadzwyczajnego żołdu dla wojsk *Batawskich* z powodu ostrej pory i wysokiej ceny żywności. Administracya pocztowa, która pomimo systemu jednolitości w Rządzie, zależała od administracyi prowincjonalnych; po uznaniu iey za Narodową, nakazano wszystkim kantorom pocztowym, oraz wszystkim officialistom, ażeby zarządzanie pocztami zostawiono w dawnym trybie po-ty, poki nie będą postanowione powszechne zasady jednolitej administracyi tej tak znacznej dochodów publicznych odnogi. Ta izba pomimo odmowienia sankcyi drugiej izby, uparła się przy swoim dekrete, który po podziale Rzeszy na departamenty, przepisuje sposób ich podzielenia na okręgi i na kantony.—Na sesyi wczoraszey Prezydenci oznajmili izbom urzędową wiadomość o poddaniu fortecy *Erenbreitsteinu* doniesioną Dyrektoryatowi przez Generała *Brune*, i o zatknięciu w niej trojcolorowej chorągwi, oświadczyli oraz, iż ten nowy tryumf naszych sprzymierzeńców, może być uważany iako zbliżenie się do pokoju.—Nasz Minister w *Hamburgu* Ob. *Abbema* przejeżdżał tedy do *Paryża*.—Wielki jeden statek *Angielski* od 400. beczek powracający z *Gibraltaru*, z tak bogatym ładunkiem, iż był zaafekrowanym w *Londynie* za 40. tyśiące funtów sterl. (1,600,000. złt. pol.) wszedł do portu *Brouwershave* w *Zelandyi* którego znaki nocne wzięt za znaki w *Jarmouth* czynione, zaprowadzony tam dla gęstej mgły, w czasie której odłączył się od swego konwoju. Ponieważ rządca okrętu znalazł tam właśnie kogoś mówiącego językiem *Angielskim*, z tej przyczyny niepostrzegł się w swoim błędzie,

aż w ten czas gdy się zobaczył w hauptwachu Francuzkim.

Mamy tu wiadomość, iż na początku Grudnia jeszcze wszelka spokojność w Surinam była. — Administracja centralna w Paryżu wydała rozządzenie do wszystkich tamtejszych kawiarni, teatrów etc. aby w nich wywieszony był napis wielkimi literami: *Tu się nie dać tylko szanowne imię Obywatela.* — Na teatrach w Paryżu dawana jest teraz nowa sztuka pod tytułem: *Ziednoczeni Irlandczykowie.*

z Cadix dnia 4. Stycznia.

Dnia 29. Grudnia jedna fregata *Angielska* schwyciła przed naszym portem statek *Hiszpański* powracający z *Vera-Cruz*, na który oczekiwaliśmy od dawnego czasu. Miał on na sobie między innymi rzeczami 900. pak indygo, 2000. lbór, 750. pak *Cochenille*, czyli drogiej lakaratawowej farby; Cena zatem tej farby podniosła się od 170. dukatów do 250. za jedną pakę. Niespodziewamy się nowego dowozu tego towaru, aż w przyszłym roku.

Od granic Austrii dnia 30. Stycznia.

Poruszenia wojsk *Francuskich* nad brzegami rzeki *Po*, oraz od strony *Mantui* i *Brescia*, obudziły uwagę naszego dworu; wiele regimentów w *Friuli Austriackim* na kwaterach będących, odebrały niespodziewanie rozkaz pomykania się ku rzecze *Tagliamento*, co było powodem do niepokojów w stanowiących wszystkich wojsk, które się znajdowały w *Marchii Trewizańskiej* i w przyległych prowincjach; wojska będące w *Stryi* *Karyntii* pomknęły się także naprzód, dla załapania tych, które wyszły z *Fryulu*. Publiczność podług tego uważa wojnę między *Francją* i domem *Austriackim* za nieuchronną, mianowicie z powodu ciągnięcia wojsk *Rosyjskich*, co się zdać może okolicznością trudną do ugodzenia wszystkich partii. — Osoby, które kładły legację *Rosyjską* w *Monachium*, przybyły do *Wiednia*, gdzie się podług odebranego rozkazu zatrzymać mają. Okazuje się, iż dwór elektorski za poradą jednego przyjacielskiego dworu, wysłał już do Imperatora *Rosyjskiego* z propozycjami zdolnymi wszelkie załatwić trudności. Posel *Bawarski* przy naszym dworze odebrał dnia wczorajszego listę, która mu była powodem żądania natychmiast konferencji z naszym ministrem i Nuncyuszem *Papieżkim*, po której odprawionej wysłał swojego sekretarza kurierem do *Peterzburga*. Tym sposobem głowa kościoła i Rzeczy udała się otwarcie do układu, który ma być uczyniony między *Rosją* i *Bawaryą*, względem zakonu *Malińskiego*. Z resztą kilka wielkich mocarstw, zgodziły się iawnie na postępki *Rosji* względem tego zakonu. — *Feld-Marszałek Baron de Hotze* przeznaczony jest do odprawiania służby pod komendą *Arce-Xięcia Karola*, i iak zapewniają, ma dowodzić lewym krzydłem jego armii, która się rozciąga aż do kraja *Gryzonów*. — *Hrabia de Bellegarde* i *Margrabia de Chastellet* zawsze się znajdują w *Wiedniu*. — Mówią tu o ważnych rozkazach, które w pewnych okolicznościach mają być dane armii naszej we *Włoszech*. — Mówią także o utworzeniu kancelarii wojennej, i postanowieniu poczty wojskowej przy armii *Włoskiej* dla prędkiego odbierania ekspedycyj od tejże armii. — Zameczek *Palatyna Węgierskiego* z *Wielką Xieźniczką Alexandrą Pawłówną*, nie jest już wątpliwe, i dwie te znakomite osoby spodziewane są w *Wiedniu* przed *Maiem*. — Złamanie lodów na *Dunaju* od trzech dni się zaczęło, i lekamy się wielkich zalewów. — Wojska *Rosyjskie*, którym kazano się wstrzymać na miejscu aż do nadejścia większej liczby, znajdują się teraz na kwaterach w okolicach *Krems*, *Tulln*, *St. Polten* etc. o kilka mil po wyżej *Wiednia*. — Kurjerowie często się przechodzą pomiędzy dworami naszym i *Peterzburskim*. — Odebraliśmy tu listy z *Neapolu* pod d. 5. Stycznia; zdać się, iż młody *Xiąże Neapolitański* w podróży do *Sycylii* zmarły, jest *Leopold Jan*. Mówią także, iż tylko *Krolowa* z swoją familią udała się na tę wyspę, i że *Król* znajduje się jeszcze na czele swojej armii. Ta wiadomość potrzebuje jednak potwierdzenia. *Gazeta dworska* donosi, iż *Generał artylleryi Hrabia La Tour* mianowany jest komendantem w *Morawii* na miejscu *Feld-Marszałka Botta d'Adorno*, który dla podeszłego wieku otrzymał żądane od służby uwolnienie. — *Arce-Xiąże Palatyn Jozef* odprawia swoją podróż pod imieniem *Hrabiego Burgau*.

z Semlina dnia 24. Stycznia.

Porta miała wnieść znowu w negocjacje z *Basmanem-Oglu*. Jeżeli te zerwane zostają, dywan wszystkich się użycie na pokonanie tego buntownika. Do *Baszów Bosnijskich* wydane są fermy do zebrania 30 tysięcy ludzi, wojsko to zaraz po skończonej zimie stanąć ma pod *Belgradem*, dla wyruszenia za najpierwszym hasłem do boju. *Xiążęta Wołoscy* odebrali także rozkazy wystawienia 18. tysięcy ludzi pod komendą kapitana *Baszy* dla przecięcia mu dowozu żywności z tej strony, równie iak od rzeki *Morawy*. *Sultan* oddał komendę nad armią *Baszy Belgradzkiego*, w przypadku gdyby negocjacje z *Basmanem-Oglu* zerwane zostały. Tym czasem buntownik ten opatrzył się w żywność na lat 3. ma dostatek amunicji, i wojska bitnego tudzież dobrze odzianego 46.000.

Od brzegów *Inn* w *Bawarii* d. 22. Stycznia.

Zawczoraj nagle rozszedł się tu odgłos: *Moskale idą*. Nikt nie chciał wierzyć temu, tym czasem w nocy jeszcze przybyli kwatermistrzowie do *Scherding*, a wczoraj 8000. *Moskalów* stanęło. Rozłożyli się w okolicy *Obernberg*, *Richersberg* i *Passau*. Nadzwyczajna moc kobiet uciekla zaraz do nas. Słychać iż *Moskale* pozostaną na tamtej stronie *Inn* i nieprzejdą do nas przez tę rzekę, dopóki się cała ich armia nie zbierze, co jeszcze przynajmniej 6. dni potrwa. Potym mają wyruszyć nad *Izerę* pod *Landshut*. Wszyscy tu na imię *Moskalów* strachem są przejęci.

z Ratzbony dnia 27. Stycznia.

Zawczorajszy nocny przebiegł tedy kurierami zch officerów *Austriackich*. — Rozwagi *Seymu* względem przechodzenia wojsk *Rosyjskich* przez terytorium *Niemieckie*, nie rozpoczęła się według zwyczaju prędzej iak za sześć tygodni.

z Kolonii dnia 27. Stycznia.

Podług powieści officerów tutejszych, mamy się tu spodziewać mocnych przechodów wojska. Z *Brabancji* podyje do *Szwajcarii* trzy lub pięć pułbrigad. Ma być także wkrótce ogłoszone rozządzenie, aby wszyscy officerowie *Austriacy* tu się znajdujący, w 24 godzinach zjadli się oddali pod karą więzienia aż do pokoju ogólnego.

z Manheimu dnia 2. Lutego.

Mówią tu o ważnych scenach które zaszły miały w *Stutgardzie* od czasu przybycia tam posła *Francuskiego Troude*. Żądane oddłapanie fortecy *Hohenwiel* odrzuconym zostało. — W *Xieństwie Nassau* *Francuzi* nałożyli mocne rekwiizycje dla opatrzenia w żywność *Erenbreitsteinu*.

Dnia 7. Lutego. — *Lifty z Rastadu* pod d. 4. wyrażają, iż *Hrabia Metternich* odebrał z *Wiednia* nappomyślniejsze o pokoiu doniesienia. Rząd *Francuski* żądał od *Xięcia Wirtemberskiego* fortecy *Hohenwiel* (o 5. lub 6. mil od *Szaffuzi* leżącej) *Xiąże* ten wysłał do *Paryża* dwóch ministrów z zleceniem czynienia w tej mierze przełożeń *Dyrektoryatowi*.

Od brzegów *Menu* dnia 5. Lutego.

Dnia 23. Stycznia minister *Francuski* w *Hamburгу* podał senatowi notę, w której żądał, ażeby w tym samym dniu zakończono tak gorzące więzienie *Napper-Tandego* i jego towarzyszy, dodając, iż w przypadku odmówienia, związki jego urzędowe miałem *Hamburgiem* ustąpić. Tegoż dnia Rada długo się naradzała, posłała do *Ob. Marragon* Deputację z doniesieniem, iż jego Nota wzięta była pod uwagę Rady miejskiej: a to oświadczenie zdawało się zaspokoić ministra *Francuskiego*. Dnia 25. zgromadziła się cała Rada, miejska i postanowiła na nowo przełożyć ministrowi *Francuskiemu*, iż decyzya tej sprawy nie jest już w mocy miasta, z przyczyny, iż już prosiła jednego Dworu o pośrednictwo, i że jeszcze żadnej nieodebrała odpowiedzi, lecz że ponowi swoje prośby dla rychłego tej sprawy zakończenia. Z resztą ta przewłoka pochodzi tylko z trudnej między *Londynem* i *Berlinem*, z przyczyny lodów komunikacji.

z Frankfurtu dnia 2. Lutego.

Mężny komendant *Erenbreitsteinu* *Pułkownik Fabre* mieszka tu w czerwonym domu, a dnia iutrzejszego wyjeżdża dla widzenia się w *Aszaffenburgu* z swoim oycem, który jest *Generałem* w służbie *Mogunckiej*. Garnizon tej fortecy złożony z kontyngensów krajów *Neuwied*, *Sax-Hildburghausen*, *Munster* etc. znajduje się jeszcze w de-

brym stanie. Jedna tylko część żołnierzy nie miała już trzewików, w które ich opatrzone po poddaniu fortecy. — Między komendantem *Erenbreitsteinu* i *Francuzami* nie było żadnej kapitulacji, lecz tylko konwencya, mocą której wszyscy officerowie i żołnierze mający swoje posiadanie na lewym brzegu *Renu*, otrzymali (iak mówią) wolność powrócenia do swoich domów, niebędąc uważanymi za emigrantów. Po poddaniu *Erenbreitsteinu*, garnizon dowiedziawszy się o tym wszystkim co się stało od szczęściu mieście i dawniej, niechciał temu dać wiary; *Naybardzie* się zaś zadziwił iż *Buonaparte* znalazł się w *Egipcie*. Tegoż wieczora przyprowadzono tu dziewięć armat, które garnizon z sobą zabrał. — Rzeki *Men*, *Necker* i inne których lody już się złamały, sprawiają wielkie szkody przez swoje wylewy. Wszystkie okolice *Manheimu* znajdują się w wodzie. Rzeki *Necker* zerwała most w *Canstad*. W *Strazburgu* most został nadpsutym, toż samo: most w *Würzburg*. Działysze pocztę z *Szwajcarii* niedoszły.

Pogłotka iakoby *Generał Brune* żądał od *Rzplty Batawskiej* pożyczki 12. millionów, tudzież poddania całej marynarki *Batawskiej* pod rozządzenie *Rzplty Francuskiej*, jest zupełnie fałszywa. — Równie takż jest wiadomość, iż *Landgraff Hessen-Kasselski* zawarł nowy traktat z *Rzplą Francuską*. — Od *Ulm* do *Memmingen* stoi rozłożonego 20. tysięcy wojska *Austriackiego*. — Wyrachowano, iż z całych *Niemiec* wychodzi co rok za kawę więcej iak 126. millionów złotych.

z Rastadu dnia 2. Lutego.

Legacya jednego z większych dworów *Niemieckich* ponawia teraz dawniej przez dwór *Wiedeński* proponowany projekt rozciągnięcia linii demarkacyjnej północnych *Niemiec*, aż do rzeki *Necker*, a przynajmniej do *Menu*. Niektórzy także *Xiążęta* i kraje, starają się z sobą połączyć dla przedłużenia linii neutralności, w przypadku porozumienia *Austrii* z *Francją*. — Wojska *Francuskie* zgromadziły się w wielkich filach na lewym brzegu *Renu* naprzeciwko *Bryzgowii* i słychać, iż małą samiar wkroczenia do *Kniebis*, gdzie linia armistycyjna nad rzeką *Lech*, została przestąpioną przez *Austriaków*. U niższego *Renu* kontybuje zamiast umniejszenia, codziennie się powiększa; *Mieszkańcy* tych stron oprócz pieniędzy i żywności, muszą teraz dostarczać drzewa, koszar szanowców, palisad, lnu, i wiele innych rzeczy. — *Francuzi* oświadczyli, iż fortecę *Erenbreitstein* biorą tylko w zakład, aż do zawarcia pokoju.

Jeden z pierwszych półow tutejszych sprzęty swoje ma już upakowane. Niepewność w której wszystko jest pograżone, ten środek między wojną i pokojem który już przez zaczęłą negocjację nie może być lepiej wyjaśnionym, jest na dzwycyaynym uciążliwym dla krajów prawego brzegu *Renu* przez *Francuzów* zajętych.

Przebiegł tedy kurier z *Wiednia* do *Paryża* poślany; Zapewniają, iż wiezie z sobą propozycję stosowną do *krola Neapolitańskiego*.

Dnia 3. Lutego. — Zdać się tu obawiać, ażeby wojna wkrótce się nie zaczęła. W tym przypadku spodziewają się, iż neutralność umowioną będzie dla *Rzeszy*. — Dwaj kurjerowie *Francuscy* którzy tu dnia 29. przybyli, powrócili się z zwyczajną pocztą.

z Strazburga dnia 3. Lutego.

Wojska nasze są ze wszystkich stron w poruszeniu. Kilka pułbrigad ułaly się *Szwajcarii*, gdzie wojsko nasze znacznie wzmocone być ma. — Wczoraj w wieczor następujący telegraficzny raport z *Paryża* został tu ogłoszony. „Wojska nasze weszły do *Kapui*. *Mack* podać nam się musiał, unikając zemsty *Neapolitańczyków*, których przywiódł do wypowiedzenia nam wojny. — (Zgadza się z kopią). — *Dyrektor korespondencji telegraficznej*. L E F F E R A E.

Lift Generała Championnet do *Dyrektoryatu Cisalpińskiego* pod dnem 16. Stycznia z głównej kwatery w *Caserta* pisany dowodzi, iż do dnia tego, miało *Neapol* jeszcze nie było zajęte. Zapewne oczekiwano na skutek powstania zrobionego przez *Lazzaronów*.

Od granic *Szwajcarii* dnia 28. Stycznia.

Baron Cronthal poseł *Cesarli* w kraju *Gryzonów* żądał aby rząd tamtejszy zbiegłych do *Szwajcarii* patriotów, za rólliwe przez nich rozrzucone potwarze, iakoby Ce-

sarz Jmć miał zamiar podbić pod swoje panowanie kraj Gryzonów, przykładnie ukarał. W istocie majątki ich już są sekwestrowane, a oni sami za wygnanców z kraju są poczytani. — Z rozkazu rady wojennej Gryzonów obchodzona była uroczystość z powodu łączliwego niepołączenia się z Rządem Helwecką. Takowa uroczystość ma być od teraz co rok w Miesiącu Sierpniu obchodzona.

Ob. Legrand nieprzełajając żądać dymisji, otrzymał ją na koniec. Ciało Prawodawcze mianowało na miejsce jego do Dyrektoryatu Ob. Bay. — Dnia 29. Dyrektoryat komunikował Ciało prawodawczemu dwa listy ministra wojennego Francuskiego do komisarza Rapinat pisane; w których zapewnia, iż środki iak najskuteczniejsze są użyte do zaspokojenia potrzeb armii Francuskiej w Helweyi, i że odtąd zaopatrzenia w tym mierze dostarczane będą od Francji dla Helweyi, dopóki na utrzymanie armii od 50. tysięcy ludzi przez 4. miesiące żywność zebrana nie zostanie.

Dnia 30. Stycznia.

Ob. Róger pierwszy adjutant Gen. Joubert, przybył do Reggio głównej kwatery Gen. Masseny. Ma się potym udać do Gen. Jourdan. Legia Helwecka jest teraz doprowadzona do 1500. ludzi, i znajduje się w Bernie. — Wspomniano było, iż Rząd Francuski kazał przez swego Ambasadora oświadczyć Dyrektoryatowi Helweckiemu, iż nie może potwierdzić Traktatu pokojowego z 18. tysięcy ludzi złożonych, aż po uczynienie niektórych jego artykułów odmian. Te odmiany są: iż nie Francja winna będzie uzbroid te wojska, lecz rząd Helwecki; iż zamiast Podskarbiego i komisarza Szwajcarskiego do zaopatrzenia magazynów żywności które Francja postanowiła w Helweyi, obowiązek ten dopełniać będzie Podskarbi i komisarz armii Francuskiej. Dyrektoryat Helwecki starał się czynić w tym mierze przełożenie, lecz nie mogąc nic pozyskać, zdał te poprawy na radę Prawodawczą. Mówią, iż wydział tajemny na nie pozwolił. Nasz Dyrektoryat ogłosił, iż minister wojenny Scherer doniósł mu, iż potrzebne summy na ekwipowanie postanowionego wojska znajdują się już w drodze.

z Geny dnia 16. Stycznia.

Anglicy krążą zawsze przy brzegach naszych, tamując wszelki handel. Ciągłe burze nie dają im się jednak zbliżyć zupełnie, i odejmują nam boiaz i wszelkiego ataku. — Rossyjsko Turecka flotta na dni u 9. widziana była w okolicach Ankony.

W naszym ministerium zaszyły roz maite odmiany, i nowych jeszcze spodziewać się trzeba. Rozchodzi się tu pogłoska; że nasz Dyrektoryat żądał od dworu Toskańskiego czterech millionów liwrow w nadgodzie poniesionej szkody przez zajęcie od Anglików statków naszych w Liworno. Listy pod dniem 18. z tego portu donoszą, że Generał Serrurier jest tam spodziewany.

z Turynu dnia 16. Stycznia.

Z rozkazu Generała Joubert liczbą 13. członków naszego tymczasowego rządu składająca się z Rzemieślników, Patronów, Lekarzów i Ex-szlachty, pomnożoną jest teraz 9. Obywatelami wielkimi. Wszyscy urzędnicy publiczni musieli złożyć przysięgę bardzo republikańską. — Ograniczenie łowów zostało zniezione, a panowie którzy od dnia 10. Grudnia flużących swoich pooddalali, przymuszani są teraz dawać im załtugi jeszcze przez 3. miesiące.

z Liworno dnia 18. Stycznia.

Słychać, iż flotta Rossyjsko-Turecka zbliża się do portu naszego, w zamiarze wylądowania. To jest pewna, iż Anglicy czynią wielkie ufortowania w celu utrzymania się na wyspie Elbie, nadewszystko wiele żywności tam wprowadzają.

Z powieści marynarzów do tego portu przybyłych, admirał Nelson posłał rozkaz Gen. Stewart w Minorce, ażeby przybył do Neapolu iak największą liczbę wojska które ma pod swoją komendą. Wojska Neapolitańskie wypłynawszy z wyspy Elly, przybyły do Porto Ercole w Prezydium Neapolitańskim przy granicy Toskanii, mają się także udać do Neapolu.

z Rzymu dnia 20. Stycznia.

Dywidya Generała Victor zbliża się ku Rzymowi, gdzie jest spodziewana d. 23. t. m. Wojska które wylado-

waly w Ankonie pod komendą Generała Cambrat, mają także przechodzić przez nasze miasto, i udać się do armii G. Championnet.

z Luki dnia 20. Stycznia.

Dnia 15. zrana, nasz senat wyrokiem swoim zniósł szlachectwo i ogłosił publicznie samowładność ludu. Mianowana jest teraz deputacja z 12. osob do ułożenia planu konstytucji demokratycznej, stosownie do zasad dawnej, podług której rządziła się nasza Rzplta przed przyjęciem prawa Martyniego. Ten plan na dzień 24. t. m. ma być wygotowany. Patryoci niechęć wcale słyszeć o konstytucji Lukaińskiej dawnej lub terażniejszej, lecz żądają, aby nali prawodawcy wzięli za wzor konstytucję Francuską. Zda się, że do przedsięwzięcia takowego kroku nasz senat okolicznościami był zagniony. Dnia 14. komisarz Francuski oddał panu Lelio Orestii list z zaleceniem, ażeby był nazajutrz w senacie otworzony. Było to właśnie skutkiem tego listu, że tegoż dnia senat po mieniony wyrok ogłosił. Co moment reprezentant Salicetti jest tu spodziewany; będzie przytomny ceremonii zasadzenia drzewa wolności.

z Florencji dnia 23. Stycznia.

Obywatel Reinard minister Rzępltey Francuskiej przy naszym dworze wyjechał do Luki. Ob. Salicetti przez czas swego w tym mieście bawienia odprawił kilka konferencyj z ministrem Manfredini. — W stanowiątku Liworny znajduje się zawsze kilka okrętów Angielskich, lecz te nie są na przeszkodzie przychodzącym ani wychodzącym z tego portu okrętom.

Od granic Włoskich dnia 25 Stycznia.

Luka została przez Lud zdemokratyzowana. Kassa tamtejsza publiczna w której się 50. tysięcy czerw: zi: znajdowało, została w sekwestr wziętą przez Francuzów. Wątpią tu teraz ponieważ o pokoiu utrzymać się mogącym między Austrią i Francją. — W Wenecyi odkryto spisek, hersztowie jego są pochwytni. Trzech kupców mieli wielki ład troykolorowych kokardów w magazynach swoich, i kazali więcej jeszcze takowych robić u kobiet w somiedztwie mieszkających, które potem same do rządu ich doniosły.

Skarb Neapolu do Sytylii wywieziony miał w sobie zawierać iak zapewniają 17. tysięcy czerw: złotych. — Wielu się domysla, iż Francuzi po zajęciu miasta Neapolu, daley się po kraju nierozszerzą i że z dworem Wiedeńskim nowe statusquo negocjowane będzie. Lecz okoliczność wojsk Rossyjskich lekać się każe, aby wiele odmian nie ścigała, i nowych wypadków nie spowodowała. — Wiemy teraz z pewnością, iż Dyrektoryat Francuski nie przyjął dymisji od Gen. Joubert, lecz nadał mu władzę złożenia urzędników cywilnych na których się ulkarzał i dla których chciał wyjść z służby, i pociągnięcia ich do odpowiedzialności. — W Kairze w Egipcie trzy drukarnie są założone, jedna w Arabskim a dwie w Francuskim języku.

z Mediolanu dnia 21. Stycznia.

Dotąd jeszcze raporta urzędowe względem wypadków pod Kapuą nie są nam wiadome. Mamy jednak wiele listów prywatnych. Podług jednego z Liworno pisanego pod dniem 17. Generał Rey uniesiony nadto wielkim zapalem, gdy się natarczynie posuwał, oblokczony niespodzianiem od Neapolitańczyków, poniosł małą klęskę, która jednak za nadejściem Generała Championnet pomniejszoną została. Zaraz po tej bitwie przybyli do tego Generała deputowani od jednej części ludu w mieście Neapolu zebranego, którzy donieśli, iż Neapolitańczykowie pragną kładać inną właściwą Rzęplę pod nazwiskiem Partenopejskiej (nazwisko Neapolu za czasu Greków.)

Dnia 23. Stycznia.

Świeżo odbieramy wiadomość, że dnia 10. t. m. między Francuzami i Neapolitańczykami umowione zostało zawieszenie broni. Na mocy 3. artykułu rzeczony umowy posunęły się wojska Francuskie za Kapuę, i zatrzymały się w bliskości Neapolu, a Generał Championnet założył główną kwaterę w Caferta to jest o 3. mile Włoskie od Kapui, a o 5. od Neapolu. Nie mamy dotąd żadnych urzędowych wiadomości o zdarzeniach, które rzeczne zawieszenie broni poprzedziły; lecz wszystkie prywatne doniesienia zgadzają się, że pierwszych dni t. m. było kilka krwawych utarczek z Neapolitańczykami.

Joubert Generał en chef jest tu z Reggio z całym swoim sztabem spodziewany, i już część jego do naszego miasta przybyła. Rzeka Po wojskami Francuskimi jest osadzona. W Bergamo znajduje się 15000. ludzi, w Modenie 3000. a 5000. w Casa-maggiore. — Niektóre osoby znajdujące się przy boku króla Sardyńskiego opuścili go w Modenie; i mają się udać do Piemontu, Francuzi oddali mieszkańcom Luki 500. tysięcy liwrow, które z nałożonej od 2. millionów kontrybucji już były do ich kasy weszły.

P. S. Dowiadujemy się z pewnością, iż armia Francuska zdobyła wszystkie punkta w kraju Neapolitańskim opor iey czyniące, i że Generałowi Macdonald wyprawa przeciw Sytylii jest powierzona.

Dnia 28. Stycznia.

Dnia dzisiejszego gazety nasze ogłosiły następujące pismo: — Z głównej kwatery w Mediolanie d. 8. Pluvios (28 Stycznia) Rozkaz ogłoszony. — Armia Rzymska. — Dywidya Generałów Lemoine i Duham pomimo czynionych przeszkód, przylączyły się do korpusu G. Championnet, a zebrana armia Rzymska w wielu krwawych bitwach pobitych Neapolitańczyków nad rzeką Volturno. Wszedła d. 11. Stycznia do Kapui. Komisarze królewscy profilowali pokoy; armia Neapolitańska jest rozpuszczona, sam G. Mack ufać rzetelności Francuskiej, poddał się Generałowi Championnet z całym swoim wyższym sztabem. — Neapol podany jest na wszystkie bezprawia Lazaronów, którzy rozbroili wojska królewskie pod pozorem, iż sami lepiej bronić się będą; miało wkrótce ogłoszone będzie stolicą nowej Rzępltey. — (podpisano) Generał Brygady Szef tymczasowy wyższego sztabu. Musnier.

Też pisma po tym liście podają wypis zawartego na dniu 10. Stycznia armistycjum (zgodnie z tym któreśmy położyli), iako też świadectwo Kapitana statku Duńskięgo, które wyraża: — „Dnia 16. zrana Lazaroni do kilku tysięcy zgromadzeni, opanowali siła miasto, rozbroili wojska Królewskie znajdujące się w Neapolu, a wyszedłszy z miasta, rozbroili także niektóre wojska G. Mack, wolać iak niechęć zawieszenia broni, i przylągać iak będą bronić stolicy i Króla aż do ostatniej krwi kropli. Jedną część Ministrów wyjechała, druga się schroniła. W tym stanie rzeczy Mack musiał się oddać wojskom Francuskim. Neapol podany zapalczywości dwóch partjow, znajduje się w nayoślakniejszym stanie; wszystkie prace są wstrzymane, a mieszkańcy w największym zamieszaniu.

Generał komenderujący Joubert, przybył tu d. 24. t. m. Ob. Birago Minister związków wewnętrznych złożył swój urząd.

Z powodu nadzwyczajnych tego-rocznych mrozów, pisma publiczne przypominają dawne zimy, iakie tylko Historia obiać mogła w następującym opisie: „W roku 401. morze czarne przez 20. dni lodami było okryte. — Roku 558. Dunaj zamarał aż do uścia swego. — Roku 763. mrozy zaczęły się w Październiku, a morze szrodiennie na 20. mil nierzeczytelich od brzegów lodami było okryte. — Roku 1296. część znaczna morza wschodniego zamarała. — Roku 1425. toż morze tak zamarało, iż można było z Gdańska do Lubeku, i z Meklenburga do Danij po lodzie przejechać. — Roku 1573. jeszcze na dniu 10. Maja wszystkie lasy śniegiem i lodem były okryte. — Roku 1643. mrozy tak były ciągłe, iż na Wielkanoc jeszcze ptaki zmarzały. — W terażniejszym wieku roku 1709. mrozy były ślaskie. Ryby w ładżawkach zmarzały. Tegoż zimy zaczęła się dnia 6. Stycznia, a na dniu 15. Marca mroz był tak mocny, iż ślina niedoszedszy do ziemi w lod się ścinała. Morze wschodnie było na 10. mil lodem okryte, i iedżono po nim jeszcze w początkach Maja. — W roku 1739. po bardzo gorących upałach letnich, nastąpiła ślaska zima. Na dniu 9. Stycznia 1740. mroz był nayoślawniejszy, bardzo wiele podróżnych z kołmi życie utracilo. Była bardzo wiele zginęło, po domach znajdowano nawet myszy i szczury zmarznięte. Wino, piwo i ocet w przechodzie tylko przez ulice zmarzało. Dnia 27. Maja śnieg jeszcze padał w Wiedniu. We Włoszech mrozy równie mocne były. Po morzach wschodnim i północnym iedżono z wielkimi ciężarami. Zegluga nawet na oceanie była zatamowana. Tegoż roku w Islandji zima tak lekka była, iż nawet mało co gdzieś lodu znalazło się. — Mieliśmy prócz tego w wieku naszym zimy pamiętne roku 1767. 1771. i 1788.

DONIESIENIA.

Uprasza się osoby mające od niejakiego JP. Kulricha Losy do 2giej Klasy loteryi, ażeby raczyli po odnowieniu onych do następnej 3ciej Klasy do niego podpisanego się udać, okazując Losy przeszłej Klasy. Do tego naznacza się termin do 28. tego Miesiąca, później już przyjeźmi nie będą, i każdy straci prawo i pretensje do tychże Losów mające. — w Warszawie d. 17. Lutego 1799. Król: Expedycja Loteryi Kłafsycznej Gebhard

mieszkańcy przy Arsenale pod Nrem 649.

Wdowa Stanisława Rafałowicza donosi Prześwietney Publiczności, że skład łwic wołkowych białych i żółtych tak stołowych iako i kościelnych różnego gatunku, tudzież pochodni etc. etc. do kamienicy Ur. Łyszkiewicza w ślarkim mieście przeciw Ratusza pod Nr. 63. jest przeznaczony.